

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 27. februarja 2013 v zadevi Republika Poljska proti Evropski komisiji razveljavi v celoti;
- Sklep Komisije z dne 11. marca 2010 (notificiran pod dokumentarno številko C(2010) 1317) o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS), Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada (EKJS) in Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) iz financiranja Evropske unije (2010/152/EU) (UL, L 63, 12.3.2010, str. 7) razglasi za ničen v delu, v katerem odhodke pooblaščenega plačilne agencije Republike Poljske v višini 279 794 442,15 PLN in 25 583 996,81 EUR izključuje iz financiranja Skupnosti;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov obeh stopenj postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Republika Poljska svojo pritožbo utemeljuje s temi pritožbenimi razlogi:

1. Napačna razlaga člena 20 Uredbe (ES) št. 1782/2003, ker je Splošno sodišče domnevalo, da se s to določbo zahteva v celoti vektoriziran sistem LPIS-GIS (identifikacijski sistem za zemljišča, ki temelji na računalniško podprtem geografskem informacijskem sistemu) ali temu ekvivalenten sistem, čeprav se za skladnost s standardi sistema, ki jih določa ta določba, celovita vektorizacija ne zahteva.
2. Napačna razlaga člena 53 Uredbe (ES) št. 796/2004, ker je Splošno sodišče domnevalo, da je treba sankcije za namerno kršitev naložiti tudi v primeru, da namernost ravnanja prejemnika ni bila dokončno ugotovljena.
3. Nezadostna obrazložitev izpodbijane sodbe. Republika Poljska meni, da Splošno sodišče ni pojasnilo, katere materialne in formalne zahteve iz člena 20 Uredbe (ES) št. 1782/2003 dejansko niso bile izpolnjene. Splošno sodišče naj tudi ne bi utemeljilo, v kolikšni meri naj bi možnost, da se namernost ravnanj ugotovi v sodnem postopku, privedla do nezdržljivosti sistema plačil, kot so ga uvedli poljski javni organi, s cilji skupne kmetijske politike. Splošno sodišče naj tudi ne bi pojasnilo, v čem naj bi bila nekoherentnost izračunov dejanskih tveganj za Sklade, ki jih je naredila Republika Poljska.

4. Kršitev načela kontradiktornosti in pravice do poštenega sojenja, ker se ni upoštevalo dokazov, ki jih je predložila republika Poljska, in ker je bil predmet spora prekoračen. Splošno sodišče naj namreč ne bi presojalo dokazov in pojasnil v zvezi s sistemom za ugotavljanje upravičenosti zemljišč do pomoči, ki jih je predložila Republika Poljska, in ni pojasnilo merila za obseg kontrole v vojvodstvu Opole (Województwo opolskie). Splošno sodišče naj bi poleg tega svoj preizkus raztegnilo preko tega, kar naj bi bil predmet očitka Komisije in podlaga za sprejetje njenega spornega sklepa.

Pritožba, ki sta jo Henkel AG & Co. KGaA in Henkel France vložili 24. maja 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 7. marca 2013 v zadevi T-607/11, Henkel AG & Co. KGaA in Henkel France proti Evropski komisiji

(Zadeva C-283/13 P)

(2013/C 215/12)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Henkel AG & Co. KGaA in Henkel France (zastopniki: F. Brunet, E. Paroche, E. Bitton, odvetniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Kraljevina Danska

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- sklep razveljavi v delu, v katerem je razsojeno, da o predlogu iz tožbe, ki jo je pri Splošnem sodišču vložila družba Henkel, ki se nanaša na razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, ni treba odločiti (točka 1 izreka sklepa);
- ugotovi, da tožba, ki jo je pri Splošnem sodišču vložila družba Henkel, ni brezpredmetna, ampak je dopustna, in naj zadevo vrne v ponovno odločanje Splošnemu sodišču;
- sklep razveljavi v delu, v katerem je razsojeno, da družba Henkel nosi svoje stroške in stroške Komisije, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe v zadevi T-607/11 R (točka 4 izreka sklepa), in naj plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem naloži Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba temelji na štirih pritožbenih razlogih, s katerimi pritožnici izpodbijata sklep Splošnega sodišča, v skladu s katerim nimata pravnega interesa za vložitev tožbe zoper izpodbijani sklep pri Splošnem sodišču. Splošno sodišče naj bi namreč napačno presodilo, da je izpodbijani sklep postal brezpredmeten s sprejetjem odločbe ADLC (Autorité de la concurrence, francoski organ za varstvo konkurence), s katero je ADLC ugotovil, da posredovanje dokumentov za zagotovitev spoštovanja pravice pritožnic do obrambe ni potrebno in da ti dokumenti niso pomembni za preučitev zadeve, ki mu je bila predložena.

Pritožnici nasprotno menita, da imata še vedno pravni interes za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču, saj naj bi se morali v francoskem postopku opreti na dokumente, da bi dokazali, da (i) je sankcionirano dejansko stanje v zadevi COMP/39.579 enako ali vsaj zelo podobno zadevnemu dejanskemu stanju iz francoskega postopka, kar naj bi bilo pomembno za presojo njunega položaja glede ugodne obravnave v francoskem postopku; da (ii) se vztrajanja družbe Henkel, da se ji dovoli uporaba teh dokumentov v francoskem postopku, ne sme šteti za nesodelovanje prosilke za ugodno obravnavo, ki upravičuje znižanje globe za 25 %, namesto za 30 %, kot je to presodil ADLC, ampak ga je treba šteti za izvrševanje pravice in legitimnega interesa, namreč za izvrševanje pravice do obrambe.

Pritožba temelji na štirih pritožbenih razlogih:

- prvič, Splošno sodišče naj bi izkrivilo dejstva, s tem ko je napačno presodilo, da po sprejetju odločbe ADLC ni več faze postopka, v kateri bi se ti dokumenti lahko preučili, če bi se izpodbijani sklep razglasil za ničnega in bi se ti dokumenti posredovali ADLC;
- drugič, Splošno sodišče naj bi izkrivilo dejstva, s tem ko je napačno razlagalo dejanski cilj prošnje za posredovanje dokumentov – in sicer v smislu, da naj bi bil cilj prošnje le, da se ADLC omogoči preučitev dokumentov – medtem ko je bil glavni namen te prošnje, da se družbi Henkel z upoštevanjem teh dokumentov v francoskem postopku omogoči izvrševanje njene pravice do obrambe;
- tretjič, sklep ni obrazložen, saj je Splošno sodišče štelo, da družba Henkel nima pravnega interesa za vložitev tožbe in tako ni preučilo njenih trditve;
- četrto, Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, s tem ko ni preučilo – da bi tako preprečilo ponovitev nezakonitega ravnanja – ali ima družba Henkel še vedno pravni interes za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču.

Pritožnici iz vseh teh razlogov Sodišču predlagata, naj izpodbijani sklep razveljavi.

Pritožba, ki sta jo Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France vložili 24. maja 2013 zoper sklep Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 7. marca 2013 v zadevi T-64/12, Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France proti Evropski komisiji

(Zadeva C-284/13 P)

(2013/C 215/13)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France (zastopniki: F. Brunet, E. Paroche, E. Bitton, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- sklep razveljavi v delu, v katerem je razsojeno, da je predlog iz tožbe, ki jo je pri Splošnem sodišču vložila družba Henkel, ki se nanaša na razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa, nedopusten;
- ugotovi, da tožba, ki jo je pri Splošnem sodišču vložila družba Henkel, ni brezpredmetna, ampak je dopustna, in naj zadevo vrne v ponovno odločanje Splošnemu sodišču;
- sklep razveljavi v delu, v katerem je razsojeno, da družba Henkel nosi svoje stroške in stroške Komisije (točka 3 izreka sklepa), in naj plačilo stroškov tega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem naloži Komisiji.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba temelji na treh pritožbenih razlogih, s katerimi pritožnici izpodbijata sklep Splošnega sodišča, v skladu s katerim nimata pravnega interesa za vložitev tožbe zoper izpodbijani sklep pri Splošnem sodišču. Splošno sodišče naj bi namreč napačno presodilo, da je izpodbijani sklep postal brezpredmeten s sprejetjem odločbe ADLC (Autorité de la concurrence, francoski organ za varstvo konkurence), s katero je ADLC ugotovil, da posredovanje dokumentov za zagotovitev spoštovanja pravice pritožnic do obrambe ni potrebno in da ti dokumenti niso pomembni za preučitev zadeve, ki mu je bila predložena.

Pritožnici nasprotno menita, da imata še vedno pravni interes za vložitev tožbe pri Splošnem sodišču, saj naj bi se morali v francoskem postopku opreti na dokumente, da bi dokazali, da